

Παυλίδης ὁ Ἑβραϊστῆς, κοντὸς ἐκ τῶν σπουδαίων,
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος τῶν φίλων Ἰουδαίων.

Κι' ὁ θεολόγος Λαμαλᾶς καὶ θέλων καὶ μὴ θέλων
ἐκ μέρους τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἀγγέλων.

Καὶ ὁ Σεμτέλος ὁ γνωστὸς ὡς ἄστρον φαεινὸν
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος ἐκ μέρους τῶν Σπανῶν.

Οὐχ ἦτιον κι' ὁ Ραυτόπουλος ὡς τάχιστα ὀφείλει
τὸν Ποστολάκα τὸν κλεινὸν ἐκ μέρους τοῦ νὰ στείλῃ
ἀλλ' ἴσως καὶ ὁ ἴδιος μετὰ μεγάλου ζήλου
νὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος παντὸς ἀρχαιοφίλου.

Ἐν τούτοις ἐνδεχόμενον ἵστας πανηγύρεις ὅλας
νὰ λήθῃ ἐδῶ ἰνκόγνιτο κι' ὁ κύριος Μανσόλας.

Θὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι συντεχνιῶν ἀπόρων
καὶ ἀνωτέρων Ταμιῶν καθὼς καὶ λαθρεμπόρων.

Θὰ ἔλθῃ καὶ πᾶς Δέκαρχος καὶ πᾶς Ἀρχιτελώνης
κι' ἐκ μέρους τῶν λωποδυτῶν ὁ Φῶν Κολοκοτρῶνης.

Ὁ δὲ Ταιγγρὸς ἐντὸς κλωβοῦ ἀπομεμονωμένου
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος παντὸς φυλακισμένου.

Καὶ βουλευφόροι μερικοὶ μὲ ὄνομα σεπτὸν
θὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι πολλῶν ζωοκλεατῶν.

Πλὴν καὶ ὁ Κλάδος ὁ γνωστὸς θὰ ἔλθῃ ἐκ τῶν πρώτων
ὡς μόνος ἀντιπρόσωπος νεκρῶν καὶ τεθνεώτων.

Κι' ὁ Τσιριγώτης βέβαια μὲ τοὺς τρελλοὺς μαζὶ
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χιώτη τοῦ Ζωρζῆ.

Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις θὰ προσληφθῇ ἐγκαίρως,
ἂν θέλῃ ὅμως εἰσφορᾶν καὶ νὰ μὴ λάβῃ μέρος.

Καλεῖται ὁ Θεόδωρος, τῶν ἀρχηγῶν τὸ κλέος,
τὴν θέσιν τὴν ἐμπρέπουσαν, ἂν θέλῃ, νὰ ζητήσῃ.
ἂν θέλῃ ὅμως, εἰσφορᾶν κι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως
τὴν ἐνηλικιότητα νὰ διαμφισβητήσῃ.

Ἄν ἀγαπᾶ, εἰς τῆς πομπῆς τὸ κάλλος ἄς συνδράμῃ,
ἀλλέως εἶν' ἐλεύθερος καὶ κούνημα νὰ κάμῃ.

Ἄν θέλῃ, τὸ Ἀνάκτορον καὶ εἰς αὐτὸν ἀνοίγει,
ἀλλέως εἶν' ἐλεύθερος ἵστας Κηφισσιὰ νὰ φύγῃ.

Ἰστῶν Ἀνακτόρων τοὺς χοροὺς ἐγκαίρως θὰ κληθοῦν
ὅσοι θὰ ἔλθουν Δήμαρχοι ἐκ τῶν πλησίον Δήμων
καὶ πάντες οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ θὰ χορευθοῦν
καὶ πρῶτος τὸν Καρτσιλαμᾶ θὰ σύρῃ ὁ Φιλήμων.

Εἰς ἕκαστον παρέχομεν ἐλευθερίαν πλήρη
ὅποιονδήποτε χορὸν εἰξεύρει νὰ τὸν σύρῃ
κι' ἀπάνω ἵστας Πρωθυπουργοῦ τοὺς ὄμους ν' ἀκουμπήσῃ
καὶ τὰς κυρίας τοῦ χοροῦ μὲ τρόπον νὰ τσιμπήσῃ.

Πρὸς τούτους δὲ εἰς μερικοὺς ἐκ τῶν παρεπιδήμων
τραπέζι ἵστας Ἀκρόπολιν θὰ δώσῃ ὁ Φιλήμων
καὶ θὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς περὶ ἀρχαίας χώρας,
ὀφείλει δὲ νὰ ὀμιλῇ τοῦλάχιστον τρεῖς ὥρας.

Ἀφοῦ δὲ φάγουν ἵστας καλὰ καὶ τοὺς ἰδῆ χορτάτους
θὰ ὀμιλήσῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ τοὺς ἀποπάτους.

Θὰ ἔχουν χοίρους, πρόβατα καὶ κόττες καὶ τραγιά,
ἀρχαῖα δὲ ὀνόματα θὰ δώσουν ἵστας φαγιά.

Λαυρὸν ὀρίσθη τὸ menu αὐτῆς τῆς πανδαισίας
καὶ εἰς τὴν Δύσιν ἅπαντες ἐντύπωσιν θὰ κάμῃ...
τῆς σοῦβλας τὸ ψητὸ ἄρνι θὰ λέγεται Μαρσύας
κι' ἡ κόττα πάλιν Ἀθηνᾶ τοῦ Ντὲ Καρικατσάνη.

Ἐκ θεμελίων θὰ σεισθοῦν τὰ τῆς εὐκλείας μέρη,
παιᾶνες δὲ θὰ κρούονται ὑπὸ λαμπρᾶς ὀρχήστρας,
κι' ὁ Σλήμαν ἐπιδόρπια ἵστας τέλος θὰ προσφέρῃ
τρεῖς κόπρους Ἀγαμέμνονος καὶ δεῖ τῆς Κλυταιμνήστρας.

Κι' ὁ Καββαδίας εἰς αὐτὸ θὰ εὐρεθῇ παρῶν,
χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ πέδιλα φορῶν,
ὀφείλει δὲ εἰς ἕκαστον κρυφὰ νὰ ἐπιτρέψῃ
μίαν ἀρχαίαν κεφαλὴν τοῦλάχιστον νὰ κλέψῃ.

Οὐχ ἦτιον ἐπιτρέπεται ἵστας δαιτυμόνας μόνον
νὰ κάμουν τὴν ἀνάγκην τῶν ἵστας λίθους τῶν προγόνων.

Θὰ τηρηθῇ μοναδικὴ ἀσφάλεια καὶ τάξις,
ὁ δὲ κλεινὸς Πρωθυπουργὸς γυρίζων ἐφ' ἀμάξης
καὶ ἀπ' ἐμπρὸς κι' ὀπίσω τοῦ παρᾶσημα θὰ χύνη
κι' ἱππότης τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ καὶ ὁ Σουρῆς θὰ γίνῃ.

Τοιοῦτον εἶναι τῆς πομπῆς τὸ Πρόγραμμα τὸ πρῶτον,
ἀλλὰ καὶ ἄλλο δευτέρον θὰ ἐκδοθῇ ταχέως
περὶ τε τῶν ἠλεκτρικῶν ἡλίων καὶ τῶν φώτων,
δι' ὧν ἀστράπτων θὰ φανῇ ὁ κόσμος ὁ ἀρχαῖος.
Εἰς τοῦτο θὰ λαλήσωμεν περὶ πομπῶν μεγάλων
καὶ στόλων καὶ ναυμαχιῶν καὶ διαφόρων ἄλλων.

Κάτω ἵστας νέο Φάληρο τί παγωτά... μὲ τρέλλα...
κι' αὐτὰ τὰ τρῶνε μοναχὰ ἐνὸς σπητιοῦ οἱ φίλοι,
ἐνῶ αὐτὰ ποῦ γίνονται ἐπάνω ἵστας Καστέλλα
λές κι' εἶναι ἡ πανάρχαια γλατσάδες τοῦ Βασιλέ.
Μὲ κρέμα σκέτη καὶ ἀπλὴ ἐμάθανε μοναχὰ
καὶ τούτη πῶς τὴν κάνουνε μόν' ὁ Θεὸς τὸ ξέρει
καὶ ρίχνουν φρούτων μυρωδιὰς νὰ τὴν ἀλλάξουν τάχα,
μὰ μένει κρέμα πάντοτε χειμῶνα καλοκαίρι.

Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Κατσιμπαλή, ποῦ οἷς φωνάζει «ἔλα»
νὰ πάρετε μοναδικὰ ἐγχώρια καπέλα.

Ὅ,τι καπέλο θέλετε κι' ἐγὼ οἷς βεβαιόνω
πῶς ἔτοιμο τὸ ἔχετε σὲ μὲ ἡμέρα μόνο.
Ἐκεῖνος εἶναι μοναχὰ γὰρ καθενὸς κεφάλι,
καὶ ἄλλοτε τὸ εἶπαμε καὶ οἷς τὸ λέμε πάλι.